

Р Е Ш Е Н И Е

№ 125

гр.Перник, 01.08.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на тринадесети юли през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря И.И***., като разглежда докладваното от съдията административно дело № 67/2011 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на С.И.Р. и И.С.Р.,*** срещу заповед № ДК-02-ЮЗР-83 от 02.12.2010г. на Началник РДНСК –Югозападен район, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ „септична яма“, находящ се в УПИ III-177, кв. 3 по плана на с. Цегриловци, общ. Трън. Предвидено е и принудително премахване на незаконния строеж след влизане в сила на обжалвания административен акт и при липса на доброволно изпълнение. Недоволни от заповедта са останали г-да Рангелови, които чрез пълномощник подробно излагат доводи в жалбата си, както и в съдебно заседание, които сочат за отмяна на акта при условията на чл.146, т.3, 4 и 5 от АПК. Не претендират присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата Началник РДНСК Югозападен район, чрез процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата и по изложени в съдебно заседание съображения твърди, че при издаването на административният акт са спазени всички законови разпоредби и установени процедурни правила. Иска се жалбата да бъде отхвърлена, а заповедта да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирани лица, имащи правен интерес да атакуват процесната заповед, като неини адресати, срещу надлежна страна по смисъла на чл. 215, ал. 4, изр. 2 от ЗУТ. От друга

страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспореният административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Контролът за законосъобразност на първо място се отнася до процесуалните предпоставки за издаването на заповедта и едва след това се преценява за наличието на предпоставките визириани в чл.225 ал.1 във връзка с чл.222, ал.1, т.10 от ЗУТ, на което правно основание е издадена заповедта, т.е. дали е налице безспорно установен незаконен строеж подлежащ на събаряне.

Съгласно чл. 222, ал. 1 от ЗУТ, контролът по строителството се осъществява от Началникът на ДНСК или упълномощено от него лице. Част от този контрол по т.10 на цитирания текст от ЗУТ е издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях. От приложената по делото заповед №-РД-13-446/01.11.2010 г. на Началника на ДНСК, е видно че на началниците на регионални структури са предоставени правомощия свързани с предотвратяване на незаконното строителство, в това число и издаване заповеди за премахването му. При условията на делегиране на правомощия, Началникът на РДНСК Югозападен район, е издал в рамките на предоставената му компетентност оспорваната заповед, имаща за предмет премахване на незаконен строеж. Той е компетентен административен орган, оправомощен по надлежния ред, поради което акта е издаден от компетентен орган.

Заповед № ДК-02-ЮЗР-83 от 02.12.2010 г. на Началника на РДНСК ЮЗР, е издадена след изпълнение на процедурата по чл. 225, ал. 3 от ЗУТ. На 24.09.2010 г. е осъществена проверка на място, от служители на РДНСК-ЮЗР, сектор Перник и представител на община Трън и са съставени констативни актове № Т-95/10-3 и № Т-95/10-6 от 24.09.2010г., с които е поставено началото на административно производство по установяване на незаконно строителство. При проверката е присъствал и жалбоподателят С.Р.. В протокол № Т-95/10-3 е направено подробно описание на изпълнения строеж, като е прието, че същият е извън строителните граници на УПИ III-177, кв. 3 по плана на с. Цегриловци и е изпълнен през 1996г.. Описани са техническите му параметри, а именно: размери в план 2м/0.80м., с дълбочина 1м. и е изчертана окомерна скица. Проверяващите органи са установили, че в имота, собственост на жалбоподателя е извършено строителство на септична яма без разрешение за строеж.

В срока по чл. 225, ал. 3 от ЗУТ заинтересуваните лица не са депозирали възражения по съставените констативни актове.

По делото са представени нотариални актове за дарение на недвижим имот № 52, том I, рег. № 81, дело № 63 от 11.07.2002г. на нотариус с район на действие районен съд гр. Трън и акт № 58, том I, рег. № 290 от 03.06.2010г. на нотариус с район на действие районен съд гр. Трън, с които е оформена продажба на недвижим имот. От същите е видно, че жалбоподателите се легитимират като собственици на УПИ III-177, кв. 3 по плана на с. Цегриловци и двамата на различно правно основание, като същите са придобили собствеността върху имота по различно време.

За изясняване на фактическата обстановка от страните бяха ангажирани гласни доказателства. Като свидетел бе допуснат Николай Петров, съсед на жалбоподателите и по чиято инициатива е започнало административното производство от РДНСК. Чрез свидетелските си показания същия установи, че в имота на жалбоподателите в самия поземлен имот през 1982г.-1984г. е била изградена септична яма, против която той не възразява. Възраженията му са се свеждали до септичната яма, която се намира извън имота на жалбоподателите. Относно периода на построяването на тази септична яма същият свидетелства, че е построена в периода след 2001г. до 2006г.. Съдът, изцяло кредитира дадените свидетелски показания, защото същите са логични, последователни и взаимосвързани и не на последно място дадени от лице, което е непосредствен съсед на жалбоподателите. Тези свидетелски показания се подкрепят и от изслушаната по делото съдебно техническа експертиза, в двете и части основна и допълнителна. От заключението на експерта се установява, че в УПИ III-177, кв. 3 по плана на с. Цегриловци има изградена септична яма, която е разположена между изградената стена на навес и бетонната стена на оградата, вътре в имота на жалбоподателите и е с размери 1.8/0.8 и дълбочина 1.5м., като върху нея са поставени два броя капаци и отдушник. Втората септична яма е изградена извън границите на УПИ III-177, кв. 3 и попада в улица, която не е реализирана на място, като размерите на тази септична яма са 2.0/0.8м. и дълбочина 1.0м.. Вещото лице дава заключение, че двете септични ями са изградени на различни етапи, като втората е изградена по-късно. Счита, че заповедта е издадена по отношение на втората септична яма, тъй като по размери съответства на описаната яма, която се намира извън имота на жалбоподателите. Съдът кредитира и възприема изцяло изслушаната експертиза, като безпристрастно и компетентно дадена.

Горната фактическа обстановка се установява от приложената и приета като доказателство по делото административна преписка, послужила за издаване на оспорваната заповед, както и от събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, между които и нотариално заверена декларация за съгласие за изграждане на септична яма в УПИ III-177, кв. 3 по плана на с. Цегриловци, общ. Трън при намалени отстояния.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият състав приема, че оспорваната Заповед е издадена в противоречие с основни принципи на административното производство – принципът на истинност, установен в чл. 7 АПК и принципът на служебното начало, регламентиран в чл. 9, ал. 2 и ал. 4 АПК. Съгласно тези принципи административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, а административният орган е задължен да събира всички необходими доказателства, относими към правилното разрешаване на поставения пред него въпрос.

В процесния случай административният орган е постановил оспорваната заповед без да установи относими към административното производство факти и най-вече по отношение на коя септична яма е издадена процесната заповед. Мотивите на заповед № ДК-02-ЮЗР-83 от 02.12.2010г. на началник на РДНСК-ЮЗР са объркани и противоречиви.

На първо място е посочено, че възложители на строежа по смисъла на чл.161, ал.1 от ЗУТ са и двамата жалбоподатели. Този извод е направен въз основа на посочените по-горе нотариални актове, в които не е отразено процесното съоръжение. Поради това извода на административния орган, че жалбоподателите са възложители на строежа се явява необоснован, тъй като към момента на изграждане и на двете съоръжения единият от жалбоподателите не е имал качеството дори на собственик на имота.

На следващо място административния орган не е изследвал въпроса относно извършителя на строежа, защото съгласно чл. 226, ал. 5 от ЗУТ само по отношение на него може да се разпорежи принудително премахване на незаконен строеж, а извършител на строежа в настоящия казус в никакъв случай не може да бъде единият жалбоподател.

На следващо място, следва да се отбележи, че административното производство е започнало по отношение на септична яма, която се намира извън УПИ III-177, кв. 3, видно от констативните протоколи, приложени по делото. Административния орган е преписал изцяло тези констатации и в оспорваната заповед. Изискал е становище от главния архитект на община Трън за приложимост на параграф 16 от ПР на ЗУТ. С изх. № 6353 от 15.11.2010г. главния архитект е дал становище за приложимост на пар. 16 за септична яма със застроена площ от 1.6м., с дълбочина 1м. изградена в УПИ III-177, кв. 3. Съдът констатира, че административно производство по отношение на септична яма със застроена площ от 1.6м., с дълбочина 1м. изградена в УПИ III-177, кв. 3, с. Цигриловци не е провеждано и оспорваната заповед не касае тази септична яма. С оглед на това становището на главния архитект, че не е налице търпим строеж, на което се позовава административния орган е ирелевантно за настоящето производство. Въз основа на констативните актове и на становището на главния архитект, административния орган е стигнал до извода, че строежа е изграден без разрешително за строеж и в несъответствие с

предвижданията на действащия подробен устройствен план. От разпоредбите на чл. 46, ал. 1 ЗУТ, определящ септичните ями като второстепенени постройки на допълващо застрояване и на чл. 147, ал. 1, т. 8 ЗУТ, изискващ за изкопи с дълбочина до 1 м и площ до 30 кв. м. разрешение за строеж следва, че обектът представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ и при липсата на разрешение за строеж същият се явява незаконен и подлежи на премахване. Проблемата в настоящия съдебен процес е, че мотивите на административния орган не кореспондират с неговата воля изразена в диспозитива на оспорваната заповед. Съгласно императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК административният акт задължително следва да съдържа правните и фактическите основания за издаването му като същите следва да са последователни, логически и взаимосвързани. При извършената проверка за законосъобразност, се установява, че в заповедта няма реално установена фактическа обстановка от административния орган по отношение на разпореденото премахване на септична яма, находяща се в УПИ III-177, кв. 3 по плана на с. Цегриловци, общ. Трън. Изискването за мотивиране на административните актове обезпечава правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на страните за защита. Ето защо неизлагането на мотиви, от които да е видно кои обстоятелства и факти са довели до взимане на решение за премахване на строежа- септична яма, находяща се в УПИ III-177, кв. 3 по плана на с. Цегриловци, общ. Трън, както е в конкретния случай е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна.

При издаването на заповед № ДК-02-ЮЗР-83 от 02.12.2010 г., Началникът на РДНСК, ЮЗР е следвало да събере служебно всички относими доказателства, както и да изясни въпросите относно броя и разположението на изградените септични ями, като използва всички средства и методи, след което да издаде индивидуалният административен акт.

В конкретния случай, административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата, като не е събрал никакви доказателства относими към случая, а напротив само е констатирал наличието на строеж, който е извършен извън строителните граници на УПИ III-177, кв. 3. При постановяване на заповедта е приел, че следва да се премахне септичната яма, находяща се в самия УПИ, по отношения на която не е провел административно производство.

Въз основа на изложеното по-горе, настоящия състав намира, че е налице съществено нарушение на административно производствените правила по смисъла на чл.146, т. 3 от АПК, тъй като е довело до неустановяване на факти, които са от значение за възникването на разпореденото от административния орган премахване на „септична яма“, находяща се в УПИ III-177, кв. 3 от една страна и от друга липсата на мотиви в посочените по-горе моменти е съществено процесуално нарушение, което води

до нарушаване правото на защита на страната и до проверка на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК.

С оглед изложеното заповед № ДК-02-ЮЗР-83/02.12.2010 г. на Началника на РДНСК- ЮЗР следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Разноски не се претендират, поради което съдът по отношение на тях не се произнася.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на С.И.Р.***. и И.С.Р.,*** заповед № ДК-02-ЮЗР-83 от 02.12.2010г. на Началник РДНСК-Югозападен район, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ „септична яма“, находяща се в УПИ III-177, кв. 3 по плана на с. Цегриловци, общ. Трън.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: /п/